

Rada Českého rozhlasu
Vinohradská 12
Praha 2

V Praze 26. dubna 2026

Stížnost na porušení Listiny práv a svobod, Zákona o ČRo a Kodexu osobou odpovědnou za vydání dokumentu „Podmínky pro chování na sociálních sítích Českého rozhlasu“

Vážená Rado ČRo,

Český rozhlas jako médium veřejné služby má své úkoly uložené svým vlastním zákonem, *lex specialis*, zákonem 484/1991 Sb. Na rozdíl od ostatních elektronických médií, regulovaných v obecné rovině pouze článkem 17 Listiny práv a svobod a v konkrétní realizaci pak pouze ustanoveními zákona 231/2001 Sb..

Jako veřejná korporace Český rozhlas **nesmí činit nic, co nemá zákonem výslovně přikázáno**, na rozdíl od soukromých médií, které, stejně jako občané, **mohou činit cokoli, co není zákonem zakázáno**. (Čl. 2 Listiny základních práv a svobod) Českému rozhlasu zákon neumožňuje mimo zaměstnanců a spolupracujících osob zavazovat třetí osoby, včetně posluchačů či čtenářů internetových stránek nebo stránek sociálních sítí ČRo.

Český rozhlas nicméně na internetových stránkách ČRo vydal „Podmínky pro chování na sociálních sítích Českého rozhlasu“

<https://portal.rozhlas.cz/podminky-pro-chovani-na-socialnich-sitich-ceskeho-rozhlasu-8477982>

Jejich interpretaci, dokonce v odlišném znění (sic!) pak vydal na facebooku Českého rozhlasu spolu s prohlášením o oprávnění Českého rozhlasu mazat příspěvky, které budou těmto pravidlům podle robota „TrollWall“ odporovat.

<https://www.facebook.com/CRoBrno/posts/pfbid0RRLaUqXSTYcYuQeo8whKWa6hpm39RNDKX7CS9vHV4PExFGT738wFrEpY6nzDAxTDI>

Chápu, že jako uživatel sítě facebook je Český rozhlas jako jakýkoliv jiný uživatel sítě zavázán dodržovat pravidla firmy Meta, která soukromou korporací pod irskou jurisdikcí. Nicméně každý uživatel je odpovědný za své chování sám (jak z hlediska porušení pravidel firmy Meta, tak za porušení zákonů České republiky, potažmo Evropské unie). Uživatel (i když je to veřejná instituce) je zodpovědný občanskoprávně i trestněprávně pouze za příspěvky, které vydá svým jménem.

Český rozhlas ve těchto pravidlech tvrdí, že „*Neposkytujeme zde však prostor urážkám ostatních diskutujících...*“ Zároveň konstatuje, že „*V období platnosti pravidel předvolebního vysílání Českého rozhlasu je zakázána propagace kandidátů, politických stran a hnutí.*“ Český rozhlas konstatuje, že „*Příspěvky odporující výše uvedenému budou Českým rozhlasem skryty nebo smazány. Dále si Český rozhlas vyhrazuje právo na skrývání nebo mazání těch příspěvků, které zcela nesouvisejí s tématem příspěvku, obsahují reklamní sdělení, nebo jsou uveřejňovány pod zjevně falešnými osobními údaji...*“

Toto prohlášení je dle mého názoru arogantní sprostota, která nemá oprávnění v žádném právním předpisu a přímo odporuje oprávněním Českého rozhlasu ze zákona o ČRo jako *lex specialis*. Ten konstatuje, že „*rozhlasovým vysíláním*“ je i šíření „*dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb*“ ... „*za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti*“ (§ 2 odst. 1 a navazující § 3). § 2 odst. 2 písm. b) přitom přímo Český rozhlas zavazuje k „*přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky*“.

Přiznám se, že je mi Českým rozhlasem upřeno rozeznat, co vše je „urážka“ (a co není). Neznám ani **Slovník zakázaných slov** jako součást zákona o ČRo či Kodexu, a například to, že je předsedu SPD Okamuru možno nazývat beztrestně "Pitomio", potvrdil Senát Ústavního soudu v Nálezu III. ÚS 3161/231. I s obsáhlým zdůvodněním, konformním s názorem Evropského soudu pro lidská práva.

<https://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=3-3161-23>

Otázka totožnosti osoby na síti facebook je striktně její věcí, do níž Českému rozhlasu vůbec nic není. Český rozhlas není vlastníkem své stránky ani provozovatelem sociální sítě.

Pravidla předvolebního vysílání Českého rozhlasu jsou interním předpisem, závazná pouze pro pracovníky a spolupracovníky Českého rozhlasu. Ne pro diskutující na sociální síti, ani pro hosty vysílání, pokud s nimi není podepsaná smlouva o účinkování v pořadu a za svou účast nepobírají honorář. Pak se stávají spolupracovníky. Český rozhlas není nadán vrchnostenskou pravomocí určovat pravidla třetím osobám. Není totiž orgánem veřejné moci.

„Propagace“ kandidátů, politických stran a hnutí (ve vysílání, tzn. i na sociálních sítích ČRo) může být omezena volebním zákonem či zákonem 234/2025 Sb. o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy, týká se ale vlastních „propagačních“ materiálů politických stran a kandidátů, případně „osob účastnících se volební kampaně“. Veřejné vyjadřování názoru občana či voliče na kandidáty, politické strany a hnutí, a to ani obdivně kladné ani výsměšné či pohoršující, ovšem **zakázáno být nesmí**. Nikým. To je ústavní politické právo občana, dané článkem 17 Listiny základních práv a svobod, tímtež článkem Listiny (odst. 4) omezené jen z taxativně vyjmenovaných důvodů. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace.

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-234>

<https://www.psp.cz/docs/laws/listina.html>

§ 49 klíčového rozsudku Evropského soudu pro lidská práva, který je judikátem, závazným i pro český Nejvyšší soud a Ústavní soud, *Handyside v. Velká Británie* ECHR 5493/72 z roku 1976, říká, že

„Kontrolní funkce Soud zavazují, aby věnoval maximální pozornost zásadám, které charakterizují „demokratickou společnost“. Svoboda projevu je jedním z esenciálních pilířů takové společnosti, jednou ze základních podmínek jejího pokroku a rozvoje každého člověka. S výhradou odstavce 2 článku 10 (čl. 10-2) se vztahuje nejen na „informace“ nebo „myšlenky“, které jsou příznivě přijímány nebo považovány za neškodné nebo lhostejné, ale také na ty, které urážejí, šokují nebo narušují stát nebo jakoukoli část populace. Takové jsou požadavky onoho pluralismu, tolerance a velkorysosti, bez nichž neexistuje „demokratická společnost“. To mimo jiné znamená, že každá „formalita“, „podmínka“, „omezení“ nebo „trest“ uložený v této oblasti musí být úměrný sledovanému legitimnímu cíli. Z jiného hlediska, kdo vykonává svou svobodu projevu, přebírá „povinnost a odpovědnost“, jejichž rozsah závisí na jeho situaci a technických prostředcích, které používá.“

<https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57499>

Takže... nejen „informace“ nebo „myšlenky“, které jsou **příznivě přijímány nebo považovány za neškodné** nebo lhostejné, ale také **ty, které urážejí, šokují nebo narušují stát** nebo jakoukoli část populace. *Takové jsou požadavky onoho pluralismu, tolerance a velkorysosti, bez nichž neexistuje „demokratická společnost“.* Toto je nadřazený právní názor, akceptovaný Nejvyšším soudem ČR i Ústavním soudem ČR a promítaný do jejich rozhodnutí.

Českému rozhlasu zákon 484/1991 Sb., zákon 231/2001 Sb. ani Kodex nedávají právo **určovat morálku ani pravidla slušnosti svých posluchačů či čtenářů**. Kodex zavazuje pouze zaměstnance a spolupracovníky, a to i v jejich projevech na sociálních sítích ČRo, neboť i ty jsou kanálem šíření obsahu veřejné služby v souladu s definicí veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání dle § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 písm. k) a odst. 5. zákona o ČRo.

Chápu, že otázka harmonie mezilidských vztahů je podstatná, ale Český rozhlas se **MUSÍ řídit POUZE právem**, které ho zmocňuje pouze k určitým činnostem a mezilidské vztahy musí nechat na zodpovědnosti posluchačů, čtenářů a diskutérů. Či na občanskoprávním či trestněprávním řízení před soudem. V případě kolize chování diskutujících s pravidly soukromého prostoru firmy Meta Český rozhlas může – třeba formou prosby – požádat diskutující, aby respektovali tato pravidla. Nic víc. Nesmí nic z toho sám přikazovat, jakkoliv sankcionovat a **už vůbec nesmí vykonávat pomocí nějakého AI robota roli žalobce, soudce a kata v jedné osobě**. Uplatňování

zásad společností Meta není Český rozhlas schopen modifikovat ani ovlivnit, ale operátor stránky k němu může podat společnosti Meta podnět. Příslušný spor pak bude vést dotyčná osoba se společností Meta.

Zmocnění, které si Český rozhlas v dokumentu přisvojil, je zjevnou **předběžnou a následnou cenzurou**, která je bez jakýchkoliv podmínek v článku 17 odst. 3 Listiny základních práv a svobod označena jako nepřipustná.

Vážená Rado, žádám, abyste tuto stížnost projednali ve vší vážnosti a právní důkladnosti, a navrhuji, abyste vydali usnesení, konstatující, že

1. Český rozhlas vydáním a zveřejněním dokumentu „Podmínky pro chování na sociálních sítích Českého rozhlasu“ na síti facebook porušil zákonné zmocnění své činnosti a dopustil se cenzury.
2. Dokument „Podmínky pro chování na sociálních sítích Českého rozhlasu“ je v rozporu s lidskými právy, garantovanými ústavní Listinou základních práv a svobod. Český rozhlas ho nebyl oprávněn vydat a není oprávněn vymáhat jeho plnění. Dokument je neplatný od samého počátku.
3. Rada vyzývá generálního ředitele, aby dostal závazku veřejné služby, definovaném § 2 odst. 2 písm. b) *příspěvat k právnímu vědomí obyvatel České republiky* a na místě doposud zveřejněného dokumentu „Podmínky“ uveřejnil Český rozhlas právní rozbor otázky svobody slova zaměstnanců, spolupracovníků a třetích osob v celém komplexu vysílání dle definice §2 odst. 1 zákona 484/1991 Sb., doporučení diskutujícím pro jejich příspěvky na sociálních sítích společnosti Meta, případně jiných sítí, omluvu managementu Českého rozhlasu za dříve vydaný dokument spolu aktivním odkazem na toto usnesení.

Prosim, aby o této stížnosti bylo Radou vzhledem k závažnosti hlasováno do zápisu po jménech a abych byl o výsledku informován. Vaši odpověď na stížnost preferuji v elektronické podobě na adresu stepan@kotrba.cz.

Příloha 1

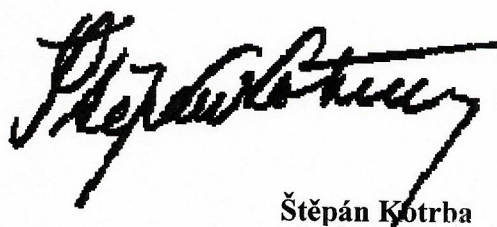
faksimile dokumentu na www.strance.cro

<https://portal.rozhlas.cz/podminky-pro-chovani-na-socialnich-sitich-ceskeho-rozhlasu-8477982>

Příloha 2

faksimile dokumentu na stránce Českého rozhlasu Brno na síti facebook

<https://www.facebook.com/CRoBrno/posts/pfbid0RRLaUqXSTYcYuQeo8whKWa6hpm39RNDKX7CS9vHV4PExFGT738wFrEpY6nzDAxTDI>

Štěpán Kotrba